

Era sirena e es pomes

Evan ère un joen peu-ròi, garlapat e ben plantat, que viuie tot solet en ua petita ièrla dera mar deth Nòrd.

Imaginatx-vos com ère de petita aquera ièrla que, guardèsses tà on guardèsses, non perdies jamès de vista era mar.

Solet coma un ihon, Evan s'engüejauè plan.

Coitavaue era tèrra, mès ère tan seca, que non daue guaire causa mès que quate truhes e quate naps. Just entà subsistir.

Evan se passaue eth dia en tot desirar qu'arribèssen es cinc dera tarde ad aquera ora, Evan plegaue de trabalhar, se metie eth tricòt de ralhes, es pantalons vaquèrs, ua casqueta de lan entà esvitar que se li congelèssen es aures, e baishaue enquiara mar.

Li shautauè plan cuèlher crancs entre es arròques e tanben descurbir es nins qu'amagauen es gavetes mès çò que mès li shautauè a Evan, ère pescar, pescar arengades platejades o sardines ludentes e damb un shinhau de sòrt, quauque ton despistat.

Aquera tarde, non se sap benben se perquè, Evan decidic cambiar de lòc e anar a pescar en aute costat dera ièrla. Aquiu delà a on es ondades picauen e es corrents marines possauen es peishi de cap tara superfícia.

- Agust ei un bon lòc entà pescar, tiò que n'ei -pensèc Evan e s'arturèc ath cant des arròques.

Alavetz, Evan premanic eth hiu de pescar, clauèc damb fòrça suenh un vèrme en anquet e lo lancèc tara mar tà veir se picauen.

E vaquí Evan !

... pescant damb era guardada perduda entar infinit en tant que pensauè que tard o d'ora aurie d'abandonar era sua estimada ièrla entà anar a cercar trabalh benben luenh d'aquiu.

Pòc se podie imaginar Evan qu'ère a punt de víuer era fantastica istòria de: Era sirena e es pomes

Òc!, perque aquera tranquilla tarde de gèr, ua sirena preciosa sorgic des profunditats dera mar.

Quan la vedec, Evan s'espantèc fòrça ! siguec tan fòrta era prumèra impression, qu'Evan queiguec de cuu enes ròques e perdec eth hiu de pescar...

Mès ère tan polida, aquera sirena ! qu'Evan non li podie trèir es uelhs deth dessus siguec alavetz quan, sense ne saber com, Evan regalèc ara sirena era poma que portauè entà vrespalhar.

Ère tan doca, aquera poma ! qu'ara prumèra nhacada, era sirena e Evan queigueren amorosi.

Ah, er amor!

... passauen es dies e cada tarde, tàs cinc en punt, era sirena e Evan se trapauen ena auta punta dera ièrla.

Aquiu delà s'i passauen ua bona estona en tot parlar des sues causes. Cada dia s'estimauen mès.

Enquia qu'ua tarde fòrça trista, Evan coheissèc ara sirena que damb era arribada dera primavera se n'auie d'anar.

- Atau non pogui contunhuar -li didie Evan damb es uelhs plei de lèrmes- non è un aute remèdi qu'anar a guanhar-me es caròbies en un país luenhenc.

E aqueth madeish ser, Evan e era sirena se didèren adiu.

Mès abantes de sarpar de cap tar aute costat dera mar, Evan plantèc un pomèr enter es arròques.

- Atau tostepm te bremparàs de jo, prenda aimada.

E era sirena, malauta de melancònia, nadaue cada dia enquiara superfícia dera mar, entà observar, plorosa e en silenci, coma eth pomer a pòga pòc s'anaue hèn bèth enquia qu'un dia, aqueth pomèr dèc es prumères pomes ues pomes vermelhes, gròsses e ludentes, que hègen tant de gò! qu'ara madeish me'n minjaria ua!

Mès era sirena demorèc pacientament qu'es pomes madurèssen e queiguessen ena aigua peth sòn pròpri pes e des d'alavetz era sirena apareishie cada tarde puntaument deth miei des aigües, entà minjar-se ua poma que se li hège tan doça, coma eth rebrembe que sauvaue d'Evan, eth sòn aimat.

D'açò hè fòrça e fòrça ans!

Mès s'un dia vas tara petita ièrla dera mar deth Nòrd, veiràs, coma encara aué en dia, cada tarde e tàs cinc en punt, apareish era sirena entà minjar-se ua poma.

Guidon: J.M. Hernández Ripoll

-
-
- Amb el suport de

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta 54€0](#) |
- - [Idiomes](#)
    - [Català](#)
    - [Castellano](#)
    - [English](#)